

Agnieszka Kulik

Rola narracji w relacji pacjent - lekarz w zespołach objawów medycznie niewyjaśnianych

The role of narration in the patient-doctor relationship in medically unexplained syndromes

Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II
Katedra Psychoterapii i Psychologii Zdrowia

Istotnym elementem procesu rozpoznania medycznego i terapii w modelu biopsychospołecznym jest komunikacja pacjent – lekarz, dzięki której następuje wymiana wiedzy między osobą leczoną i osobą leczącą. Lekarz i pacjent są równoprawnymi podmiotami relacji a różnią się tylko dziedzinami w których posiadają wiedzę.

Celem komunikacji w relacji pacjent – lekarz jest osiągnięcie lepszego poziomu współdziałania w procesie leczenia a przez to zwiększenie efektywności działań medycznych i w konsekwencji - poprawa zdrowia pacjenta. Pozytywna komunikacja specjalisty z pacjentem pierwszego kontaktu jest konieczna dla ograniczenia niepotrzebnych interwencji medycznych, niewłaściwego korzystania z opieki medycznej, zmniejszenia liczby symptomów zgłaszanych przez pacjenta i stworzenia systemu pomocy pacjentowi opartego na wiedzy. Zadanie to jest w przypadku pacjentów z zespołami objawów medycznie niewyjaśnianych trudne do realizacji.

Trudności związane z osiąganiem efektywnej pomocy przez pacjentów z jednej strony i skutecznym działaniem lekarzy z drugiej wy-

nikają m.in. z niejednoznaczności konstruktów zespołu objawów medycznie niewyjaśnianych.

Celem prezentowanej pracy jest pokazanie roli narracji w komunikacji pacjent – lekarz w zespołach objawów medycznie niewyjaśnianych.

agn.kulik@gmail.com